

kammerssystemet. Det forudsattes derhos, at det, saafremt man paa et sildigere Tidspunct skulde ville give Colonialraadet en større Ud- vikling, vistnok vilde findes hensigtsmæssigt at benytte Kongevalg; men dette vil altid være lettere gjørligt, naar et Forbehold i denne Henseende allerede ligger i den første Coloniallov.

Forsamlingens Betænkning viser, at der har været deelte Meninger om Tilraadeligheden af Kongevalgte Medlemmer af Colonialraadet. Gouverneuren har tiltraadt den Argumentation, hvorved Forsamlingens Mindretal har udtalt sig for det oprindelige Udkast, og Finantsministeriet finder ligeledes overveieende Grunde for at lade det forblive ved dets Bestemmelse i denne Henseende. Naar det af Forsamlingens Majoritet anføres, at Coloniens Indvaanere ville vide at vælge saadanne Personer til Medlemmer af Colonialraadet, som maae ansees fortrinligt stikede til at repræsentere dem, maa det vel erindres, at Valgretten ikke kan indrettes anderledes, end at netop den Deel af Befolkningen lades urepræsenteret, hvis Belsærd udgjør en saa væsentlig Deel af de coloniale Anliggender, og det kan derfor meget vel ansees for hensigtsmæssigt i Forsamlingen at have Mænd, som ikke skulde eenstidige Interesse-Valg, men derimod et omfattende Overblik over alle Classers Vel, deres Sæde og Stemme i Forsamlingen. Majoritetens Bemærkning, at ved raadgivende Forsamlinger ikke Stemmernes Fleertal, men Grundenes Vægt gjør Udslaget, kan heller ikke gives Medhold; thi de raadgivende Forsamlingers Historie viser noksom, at ikke alene Grundenes Vægt, men ogsaa Stemmernes Antal tages i nøie Betragtning ved Spørgsmaalets endelige Afgjørelse. At et Raad og Dnsse ifkun skulde kunne have Betydning, forsaavidt det er ublandet, gjendrives vistnok ved, hvad man i det virkelige Liv overalt seer, at et Raad og Dnsse netop har størst Betydning, naar det udtales med fuldkommen Anerkjendelse af, hvad der i modsat Retning lader sig anføre. Naar Forsamlingens Fleertal endvidere har udtalt, at en kunstigt tilveiebragt Majoritet er et Onde, lige trykkende for de af Kongen udnævnte Medlemmer og for den øvrige Forsamling, saa er det indlysende, at en Ma-

ajoritet ikke paa den omhandlede Maade kan ansees paa en kunstig Viis tilveiebragt i et Raad, bestaaende af 16 folkevalgte og 4 af Kongen udnævnte Medlemmer, og at saadan Udnævnelse skulde have den antydede trykkende Character, gjendrives ved den almindelige Erfaring fra de raadgivende Forsamlinger i Danmark, og selv fra den nu paa St. Croix afholdte Forsamling, hvor endog begge paa Regjeringens Begne udnævnte Medlemmer i saadan Grad erhvervede sig deres Collegers Tilid, at de med ifkun een Mand til af disse valgtes til at indtræde i det Udvalg, som havde at forfatte Udkast til Forsamlingens Betænkning.

Naar iøvrigt Forsamlingen in subsidium med 8 Stemmer har udtalt sig for, at de af Kongen udnævnte Medlemmers Antal bør være endelig bestemt i Loven, saa viser vel Provindstalslænder-Ånordningen af 15de Mai 1834 § 1, at et lignende Forbehold, som i Udkastet, bestod med Hensyn til Antallet af de af Kongen udnævnte Grundetere; men da unægtelig, saaledes som af Forsamlingens Majoritet anført, Overveieelsen om, i hvilken Udstrækning Kongen vilde benytte sin Udnævnelsesret, kunde blive udlagt paa en stødende Maade, er det anset rettest at foretage de i denne Henseende af Forsamlingen foreslaæede Forandringer i Udkastet.

Til § 8.

I det første Udkasts § 9 var Valgperioden ansat til 6 Aar, hvilket Tidsrum omtrent ligger midt imellem de Valgperioder, som gjelde for Landsstinget og Folketinget, og derhos stemmer med det i Forordningen af 15de Mai 1834 § 7 fastsatte. I de franske Colonier var Valgperioden bestemt til 5 Aar.

De Grunde, som i Forsamlingens Betænkning ere anførte for, at Medlemmerne ifkun skulde vælges paa 4 Aar, synes imidlertid at fortjene Opmærksomhed, og naar Valgperioden indskrænktes til dette Tidsrum, maa det vistnok ansees hensigtsmæssigt, for at sikke Orden og Kundskab i Forretningerne, at Halvdelen afgaaer hvert andet Aar, i Lighed med hvad der finder Sted paa Landsstinget ifølge Grundlovens § 43, samt at de Fratrædende kunne vælges paany. At en Afserling